

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206646
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5317206646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: U. N., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX, o zaplatenie 325,50 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8Csp/100/2017-138 zo dňa 11. marca 2020, takto

rozhodol:

I.Rozsudok súdu prvej inštancie **p o n e c h á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku (I.) o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 149,11 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26,99 € od 11.8.2015 do zaplatenia, zo sumy 38,19 € od 10.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 27 € od 10.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 27 € od 10.11.2015 do zaplatenia a zo sumy 29,93 € od 10.12.2015 do zaplatenia, vrátane lehoty splatnosti.

II.Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** vo zvyšnej časti (výroky II. a III.).

III.Stranám sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) postupom v zmysle § 116 ods. 2 CSP (doručovanie oznámením na úradnej tabuli) a § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 CSP (konanie bez nariadenia pojednávania) uložil (výrok I.) žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 149,11 eur spolu so špecifikovaným/diferencovaným úrokom z omeškania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2.V rámci právneho posúdenia veci súd prvej inštancie východiskovo, s poukazom na § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v spojení s § 52 ods. 1-4, § 3 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1, 2 a § 524 ods. 1, 2 OZ (všetky citované v napadnutom rozsudku), konštatoval, že predmetom sporu bol nárok zo spotrebiteľskej zmluvy (uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným) a to pohľadávka za poskytnuté služby elektronickej komunikácie.

3.Nadväzne z celkovej žalovanej sumy 325,50 eur za dôvodný okresný súd vyhodnotil nárok v rozsahu 149,11 eur a to za skutočne/nesporne poskytnuté služby.

4. Pokiaľ ide o čiastku 161,42 eur, nárokovanú titulom zmluvnej pokuty, súd prvej inštancie argumentoval, že žalobca nepreukázal individuálne dojednanie zmluvnej pokuty (obdobne rozhodnutie odvolacieho/krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/12/2019 zo dňa 23.7.2019), čo spôsobuje absolútnu neplatnosť (dojednania). Táto (pokuta) bola totiž uvedená v predtlačnom formulári dodatku k zmluve. Žalovaný

preto nemal možnosť jeho obsah v tejto časti ovplyvniť. Ak teda odvodzuje žalobca ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu zo zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa, t.j. zo zmluvnej podmienky, ktorá je z uvedených dôvodov neplatná, nemožno takýto nárok žalobcovi priznať. Navyše, žalobca žiadnym konkrétnym spôsobom nešpecifikoval (uviedol len vzorec bez konkrétnych údajov, ktoré bolo doňho potrebné doplniť), ako k výške pokuty dospel, z čoho pri výpočte vychádzal (s akou sumou bola žalovaná v omeškaní, po akú dobu...), a to i v nadväznosti na rozsah postúpenia (keď postúpená bola len suma za služby, bez niektorých poplatkov a pod.).

5.Ďalej okresný súd poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), nakoľko dotknutá podmienka požaduje od spotrebiteľa/žalovaného, aby zaplatil neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie záväzku. Pre posúdenie neprijateľnosti zmluvnej pokuty je pritom rozhodujúce, že je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Nesplneným záväzkom je v danej spojitosti úhrada za poskytnuté služby vo výške 154,10 €. V porovnaní s tým je sankcia vo výške 161,42 € podľa okresného súdu zjavne neprimeraná, keďže ju dokonca prevyšuje.

6.S ohľadom na uvedené je podľa súdu prvej inštancie možno konštatovať nespravodlivosť výšky zmluvnej pokuty, pričom takéto, resp. obdobné zmluvné dojednania už boli súdmi Slovenskej republiky opakovane vyhlásené za neprijateľné podmienky, teda za ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu, ako aj žalobca však napriek tejto rozhodovacej praxi naďalej uplatňujú predmetnú zmluvnú pokutu ako paušalizovaný nárok, na ktorý podľa súdu nemajú právo.

7.Ďalej podľa okresného súdu nie je v zmluve (resp. dodatku) dojednaný pre prípad porušenia povinností mobilného operátora ako dodávateľa prípadný nárok žalovaného ako spotrebiteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty (mobilným operátorom ako dodávateľom). Z uvedeného je teda zrejmé, že zmluvná pokuta len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho povinností a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého povinnosťou je zotrvať v zmluvnom vzťahu s mobilným operátorom po dobu 24 mesiacov a platiť riadne a včas cenu poskytnutých elektronických komunikačných služieb.

8.Napokon, žalobu považoval okresný súd za nedôvodnú aj v časti o zaplatenie sumy 14,97 € (3 x 4,99 €) titulom jednorazového poplatku za upomienku a to z dôvodu, že nebolo preukázané individuálne dojednanie takéhoto poplatku. Pokiaľ by aj vyplýval z cenníka, či listín pripojených k žalobe (pričom žalobca vo vzťahu k tejto časti nároku neprodukoval ani len žiadne tvrdenia), žalovaného by nezaväzoval. Takýto poplatok totiž umožňuje (objektívne) získať na strane žalobcu ako dodávateľa vyššiu čiastku (navýšenie dlhu o neexistujúce náklady), než sú skutočné náklady, čo následne spôsobuje rozpor týchto poplatkov s § 121 ods. 3 OZ v spojení s § 54 ods. 1 OZ. Okrem toho, žalobca súdu ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že skutočne upomienky žalovanému zaslal a že mu v spojení s tým nejaké náklady skutočne vznikli.

9.Nakoľko sa žalovaný dostal s úhradou (súdom priznaného) peňažného dlhu preukázateľne do omeškania, žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške, odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr z jednotlivých dlžných súm, a to v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

10.O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa princípu pomerného úspechu (§ 255 ods. 1 CSP) v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 325,50 € (100 %), súd jeho žalobe vyhovel v časti 149,11 € (45,81 %). V tomto rozsahu bol žalobca úspešný, vo zvyšnej časti predstavujúcej 54,19 % bol úspešný žalovaný. Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 8,3 %. Keďže však žalovanému v tomto spore žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal, postupujúc v súlade s článkom 17 základných zásad CSP, t.j. bez potreby vydávania ďalšieho samostatného rozhodnutia (v zmysle § 262 ods. 2 CSP) o výške náhrady, ktorá by v danom prípade predstavovala 0 €.

11.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, čo do výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a domáhal sa zmeny v podobe vyhovenia aj v tejto časti (o zaplatenie 176,39 eur).

12.Namietal, že jeho skutkové tvrdenia neboli protistranou v celom konaní popreté/spochybnené, preto je potrebné ich v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Žalovaný bol v konaní ako strana sporu pasívny, nakoľko sa vo veci žiadnym relevantným spôsobom nevyjadril a nepredložil žiadne dôkazy alebo iné tvrdenia spochybňujúce nárok žalobcu. Pokiaľ však súd pokladal skutkové tvrdenia za sporné, resp. za nepreukázané, neboli splnené podmienky pre rozhodnutie v

zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP, t.j. bez nariadenia pojednávania. Podľa žalobcu súd nevyslovil svoj právny názor, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. Na základe toho mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere

13. Pokiaľ ide o vecné posúdenie, odvolateľ poukázal na jednotlivé funkcie zmluvnej pokuty a zdôraznil, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, predstavuje jej individuálne dojednanie, nakoľko žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb. Žalovaný si sám vybral predmetný balík služieb, ktorý bol poskytovaný s akciovou cenou, avšak za stanovených podmienok, ktorých nedodržanie má za následok vznik škody poskytovateľovi služieb, pričom bolo na slobodnom uvážení žalovaného či si vyberie 6/9 balík služieb s akciovou cenou s podmienkou viazanosti alebo balík služieb za cenníkové ceny bez akejkoľvek viazanosti či zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta totiž predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu, resp. porušenia povinnosti žalovaného zaplatiť za poskytované služby riadne a včas. Škoda tak pozostáva zo sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Obsah dodatku bol dodávateľom (žalobcom) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Opačným výkladom by bolo nutné právne uzavrieť, že všetky zmluvy/dodatky, ktoré uzatvárajú napr. štátne energetické podniky, banky alebo mobilní operátori sú neplatné. Samotná dohoda o zmluvnej pokute neobsahuje prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie. Výkladom individuálneho dojednania zmluvných podmienok v zmysle odôvodnenia súdu by potom nebolo možné individuálne dojsť k akúkoľvek zmluvu so spotrebiteľom. Zmluvnou pokutou si žalobca zabezpečuje návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovaných služieb, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, resp. v Dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, teda zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností má zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právnym predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Je teda zrejmé, že právny predchodca žalobcu určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavnenej cene za poskytované služby a v prípade neplnenia si svojich povinností je žalovaný povinný v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požíval počas trvania záväzkového vzťahu. Podľa žalobcu teda hodnota zmluvnou pokutou zabezpečovanej povinnosti zodpovedala minimálne výške zliav zo spotrebiteľských cien služieb, poskytnutie ktorých právny predchodca žalobcu podmienil prevzatím záväzku žalovaným zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po určený čas. V danom prípade právny predchodca žalobcu už na začiatku zmluvného vzťahu a aj v jeho priebehu sa snažil hodnotovú výhodu, ktorú poskytol žalovanému, kompenzovať zmluvnou viazanosťou žalovaného po istý čas, v ktorom by pri určitom produkte služieb a objeme nákladov s ním spojených pravidelnými úhradami za služby žalovaným dosiahol očakávaný obrát a z neho pokryl náklady a prirodzene tiež dosiahol aj zisk. Žalovanému teda bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 161,42 €, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Výpočet zmluvnej pokuty je nasledovný: $161,42 = 250 - ((259/731) * 250)$, pričom vzorec výpočtu zmluvnej pokuty je uvedený v ods. 3 Dodatku, ktorý je absolútne jasný a určitý (rovnako v texte žaloby). Základ zmluvnej pokuty je uvedený v tabuľke č. 1 Dodatku ako počiatočná suma, ktorá bude klesať. Výška základu zmluvnej pokuty závisí od zákaznikom zvoleného typu programu služieb, poskytnutých benefitov, a tiež od typu mobilného telefónu (v prípade, že sa dojednálo jeho dodanie spolu s aktiváciou programu služieb). Všetky tieto okolnosti majú vplyv na výšku zmluvnej pokuty čo do jej základu. Takýto spôsob výpočtu zmluvnej pokuty zohľadňuje aj výhrady právnej praxe k tomu, že predtým požadované zmluvné pokuty nezohľadňovali čas v rámci dohodnutého obdobia viazanosti, v ktorom spotrebiteľ svoje peňažné povinnosti riadne plnil. Ide teda evidentne o prvok vyvažujúci rovnováhu práv a povinností v právnom vzťahu strán v prospech spotrebiteľa.

14. Odvolateľ dodal, že žalovaný bol oboznámený s obchodnými podmienkami a cenníkmi, čo potvrdil aj svojim podpisom pri uzatváraní zmluvy a Dodatku, a tieto dokumenty boli rovnako dostupné na každej prevádzke pôvodného veriteľa, ako i zverejnené na jeho webovom sídle www.telekom.sk <<http://www.telekom.sk>>. Z aktuálnych cenníkov, s ktorými bol žalovaný oboznámený, boli žalovanému vyfakturované sporné poplatky za upomienky, a to najmä z dôvodu neplnenia si svojich povinností

riadne a včas. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že v konaní žalobca predložil faktúry s vyúčtovanými upomienkami, v ktorých je špecifikovaná suma, s ktorej úhradou sa žalovaný dostal do omeškania. Pokiaľ súd zastáva názor, že poplatok za upomienku predstavuje navýšenie dlhu o neexistujúce náklady, ktoré konaní neboli reálne preukázané, žalobca má za to, že zmluvné strany sa v zmysle vyššie uvedených dokumentov dohodli na výške poplatku za oneskorenie plnenia si povinností, a teda za upomienky. Okrem toho možno konštatovať, že výška poplatku je primeraná aj reálnym nákladom, ktoré sa spájajú s vyhotovením faktúry s vyúčtovanou upomienkou (papier, tlač, poštovné, práca), a zároveň podľa žalobcu má poplatok za upomienku plniť v istom zmysle aj sankčnú funkciu a pôsobiť preventívne pred neplnením si platobných povinností. Vzhľadom na neplnenie si povinností žalovaným žalobca nevidí dôvod, aby mal sám znášať vynaložený administratívny poplatok, resp. náklad za vyhotovenie a zaslanie faktúr s vyúčtovanou upomienkou, prostredníctvom ktorých sa právny predchodca žalobcu objektívne snažil predísť opakovanému neplneniu zmluvných záväzkov zo strany žalovaného. Zároveň mal právny predchodca žalobcu záujem svoj nárok za poskytnuté služby žalovanému v primeranom čase uspokojiť a na omeškание žalovaného ho aj týmto primeraným spôsobom upozorniť. Poplatok za upomienku by nebol uplatnený, ak by došlo k riadnemu plneniu svojich povinností. Pokiaľ by právny predchodca žalobcu žalovaného nevyzýval a neupozorňoval na existenciu nedoplatkov, mohol by si uplatňovať svoj nárok rovno súdnou cestou, čo nemožno považovať za hospodárne a efektívne riešenie.

15. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná - neúspešná - strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nezasiahnutý výrok o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi priznanú istinu spolu s úrokom z omeškania) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. Primárne je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených, konkrétnych námietok.

18. V konkrétnostiach súdnej veci nadväzne platí, že súd prvej inštancie pomenoval/označil niekoľko samostatných dôvodov nepriznania nároku na zmluvnú pokutu - vid' body 4 až 7 tohto odôvodnenia. Odvolateľ sa však obmedzil len na spochybnenie záveru o absencii individuálneho dojednania (o zmluvnej pokute), resp. neprimeranosti zmluvnej pokuty a úplne rezignoval na povinnosť vzniesť/formulovať protiargumentáciu aj vo vzťahu k ostatným/dalším (samostatným) dôvodom - t.j., že obdobné zmluvné dojednania už boli súdmi Slovenskej republiky opakovane vyhlásené za neprijateľné podmienky, resp. že predmetné zmluvné dojednanie len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa - ktoré (dôvody) aj sami osebe vedú/viedli k zamietnutiu predmetného nároku.

19. Z hľadiska procesnej ekonomie následne už „len“ táto skutočnosť - nespochybnené určujúce právne závery súdu prvej inštancie, ktoré z tohto dôvodu nemôžu byť predmetom odvolacieho prieskumu - bez ďalšieho nevyhnutne vedie k procesnému neúspechu žalobcu ohľadne zmluvnej pokuty v odvolacom štádiu konania.

20. Pokiaľ ide o uplatnený nárok za upomienky, odhliadnuc od skutočnosti, že v žalobe absentuje akékoľvek (čo i len minimálne) skutkové (tobôž právne) vymedzenie tohto nároku, niet legitímneho dôvodu upustiť od ustálených záverov aplikačnej praxe súdov, v zmysle ktorých majú všeobecné obchodné podmienky slúžiť „len“ na bližšie vysvetlenie vzájomných povinností účastníkov zmluvy, či širších súvislostí poskytovanej služby, rozhodne však nemajú byť priestorom na formulovanie tak významných náležitostí zmluvy, akými sú poplatky za poskytovanú službu. Tieto preto musia byť esenciálnou náležitosťou textu základnej zmluvy. V okolnostiach posudzovanej veci preto absentuje kvalifikované zmluvné dojednanie, ktoré by zakladalo nárok žalobcu na uplatnené poplatky. Obsah Sadzobníka, resp. všeobecných obchodných podmienok je z tohto/určujúceho hľadiska právne irelevantný. Ich vyššie opísaná (len „doplňujúca“) povaha, ako i značná rozsiahlosť a neprehľadnosť textu (právneho a ekonomického charakteru) vylučujú možnosť, aby boli považované za prameň základných zmluvných náležitostí.

21. Stotožniť sa nemožno ani s odvolateľom namietanou potrebou aplikácie procesného ustanovenia o nepopretých skutkových tvrdeniach. Odvolací súd tu zdôrazňuje, že ide o inštitút typický pre štandardné sporové konanie, zatiaľ čo v súdnej veci ide o spor s ochranou slabšej strany (§ 290 a nasl. CSP), kde protektívny prístup okresného súdu (ktorý nepristúpil k aplikácii procesnej domnienky/fikcie zjednodušujúcej pozíciu veriteľa/žalobcu) explicitne nachádza svoj legitímny základ v čl. 6 Základných princípov CSP, v zmysle ktorého majú strany sporu v konaní rovnaké postavenie okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (aké postavenie je nepochybne dané i v súdnej veci). Nad bezprostredne nevyhnutný rámec krajský súd upriamuje pozornosť odvolateľa na závery vyslovené Ústavným súdom SR v uznesení č.k. I. ÚS 246/2019-14 zo dňa 11.6.2019, kde (v súvislosti s odmietnutím ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej) konštatoval, že pasivita protistrany (v podobe zanedbania povinnosti poprieť tvrdenia žalobcu) nemôže mať za následok priznanie akéhokoľvek uplatneného nároku. Z tohto postulátu zároveň Ústavný súd vyvodil možnosť súdu rozhodovať (za týchto okolností) bez nariadenia pojednávania, keď požiadavku nespornosti skutkových tvrdení považoval za splnenú (práve) tým, že sa žalovaná strana k žalobe nevyjadrila. Napokon, procesnému stavu nezodpovedá ani tvrdenie odvolateľa o odňatí (mu) možnosti konať pred súdom. Právo na kontradiktórny proces totiž nemá absolútny charakter a neoboznámenie so stanoviskom súdu o nekalosti zmluvnej podmienky je zhojené možnosťou žalovaného vyjadriť (čo odvolateľ využil) v oprávnom prostriedku námietky ku skutkovým zisteniam a právnym záverom konajúceho súdu - analogicky zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR vydané pod PLz. ÚS 1/2014 z 7.5.2014, v zmysle záverov ktorého pre ústavnú konformnosť konania ako celku postačuje, ak je súdom reálne poskytnutá možnosť vyjadriť sa k podkladom prieskumu v odvolacom konaní. Opačný záver by odporoval zásade efektivity konania a bol by v rozpore s princípom racionality ako základným princípom právneho štátu. Žalovanému teda zostala zachovaná zákonná možnosť namietat nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie a možnosť ich prieskumu súdom vyššej inštancie, čoho dôkazom je aktuálne odvolacie konanie.

22. Konštatované vo svojom súhrne viedlo odvolací súd k potvrdeniu napadnutej časti meritórneho výroku.

23. Vecne správnym je nadväzne i závislý výrok o trovách prvoinstančného konania, ktorý náležite zohľadňuje tak určujúci princíp pomeru úspechu v sporovom súdnom konaní ako i princíp hospodárnosti postupu súdu.

24. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania má svoj základ v ustanovení § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť protistrane - žalovanému - odvolacie trovy v plnom rozsahu. Tomu však v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, čo opodstatňuje súhrnný výrok o nepriznaní predmetného presného nároku žiadnej zo sporových strán.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne

(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.